

Publicerad 2007-02-27 21:19 av Aequus

Blodrött

Den blodröda apokalypsen

Är en ständig påminnelse

Om en svunnen tid

En funnen tid

En bortglömd tid

Ett smärtsamt minne

Rinner ut längst en kind

Och reflekterar solens sista ljus

Som fångas i droppen

och splittras

När den slår i

En mörk sten

Vågornas brus

Blandas med mörkrets oljud

Och ett par tårfyllda ögon

Ser inte

Mer än en siluetten

I mörkret

Som omger dem

Vem är på väg?

Vart är jag på väg?

Hjälp mig finna min väg!

Ett skrik hörs

Och månens sken

Skingrar mörkret

Silverskenet

Speglas

I ett par tomma ögon

Och avslöjar

Två befläckade händer

Befläckade med blod

Den blodiga siluettens

Den vackra flickan ansikte

Är fridfullt

Men från det djupa såret

Strömmar ännu blod

En förtvivlad pojke

Stirrar på sina händer

Och vrålar

I vanmakt och ånger

Flickan

Blir suddig igen

Och blir åter en del

Av skuggorna

Och då bryts mörkret

Av den blodröda begynnens

Första strålar

Och mörkret

Drar sig sakta tillbaka

Det enda som mörkret

Inte tog tillbaka

Igen

Var blodet

På pojken händer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aequus med Poeter.se id #6712 innehar upphovsrätten